

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1229440/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב אליהו הישריק

המערערת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד גיל שחף)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד אירית רייכמן)

הנדון: ערעור בעניין עיכוב יציאה – הצורך בבקשת ומתן רשות ערעור ודרכי הדין בה

פסק דין

לפניי 'כתב ערעור' שהוגש על ידי בא כוח האם נגד החלטת בית הדין האזורי שניתנה ביום ט' בסיוון תשע"ט (12.6.19) ונגד ההחלטה שבעקבותיה מיום כ"א בסיוון תשע"ט (24.6.19), החוזרת ומאשרת את ההחלטה הנ"ל, בעניין ביטול עיכוב יציאה מהארץ של הקטינים.

נצטט כאן את כל ההחלטות שנתקבלו – אף אלו שלא אוזכרו בכתב הערעור (בכתב הערעור קיימת טעות במספור התיקים) משום שמדובר בהחלטות שרשרת שכל אחת מהן חוליה בתוצאה הסופית.

ההחלטה מט' בסיוון תשע"ט (12.6.19):

לפני בית הדין בקשת ותגובת הצדדים בעניין יציאת הקטינים לחו"ל עם אביהם.

לאחר עיון, בית הדין נעתר לבקשת האב וקובע כי זכותו להוציא את הילדים לחו"ל בין התאריכים ח' באב תשע"ט (9.8.2019) – כ"ג באב תשע"ט (24.8.2019) וזאת בהתקיים התנאים המפורטים להלן:

א. על האב לחתום בפני בית הדין על כתב התחייבות המסמיך את בית הדין לגבות סך 300,000 ש"ח מנכס נדל"ן הרשום על שמו, לפי שיקול בית הדין אם לא יחזיר את הילדים במועד החזרה. יש לצרף נסח טאבו מעודכן ליום החתימה.

ב. על הערב מר [אלמוני] לחתום על כתב ערבות על סך 300,000 ש"ח המסמיך את בית הדין לגבות סכום זה לפי שיקול דעתו, בנוסף לסכום ההתחייבות של האב.

ג. על האב להמציא לוח זמנים ופירוט המקומות שבהם ישהו הקטינים בחו"ל במשך פרק הזמן הנ"ל.

ככל שהאב מסכים לנ"ל יש להגיש בקשה לקביעת מועד לחתימה של האב והערב. בשלב זה עיכוב היציאה של הילדים עומד בעינו.

בהמשך ניתנה החלטה ביום כ"ג בסיוון תשע"ט (26.6.19):

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

היום חתמו מר [אלמוני] וכן מר [פלמוני] על המסמכים כנדרש בהחלטה מתאריך ט' בסיוון תשע"ט (12.6.2019).

בהתאם להחלטה הנ"ל, בנוסף, על האב להמציא בתוך חמישה ימים לוח זמנים ופירוט המקומות שבהם ישהו הקטינים בחו"ל בתאריכים ח' באב תשע"ט (9.8.2019) – כ"ג באב תשע"ט (24.8.2019).

בהמשך ניתנה החלטה ביום כ"ז בסיוון תשע"ט (30.6.19):

לפני בית הדין בקשת המשיבה לעכב את החלטת בית הדין בעניין ביטול צו עיכוב היציאה שכנגד הילדים.

בית הדין מבהיר כי לאחר שיקול דעת אפשר בית הדין למבקש להמציא ייפוי כוח מאת מר [פלמוני].

כל עוד לא התקבלה החלטה מבית הדין הגדול על עיכוב ביצוע, החלטות בית הדין נותרות בעינן.

ובהמשך ניתנה החלטה ביום כ"ט בסיוון תשע"ט (2.7.19):

לפני בית הדין הודעת האיש בהתאם לנדרש בהחלטת בית הדין מתאריך כ"ג בסיוון תשע"ט (26.6.19).

על המזכירות להכין ביטול צו עיכוב יציאה כנגד הילדים מתאריך ח' באב תשע"ט (9.8.2019).

מייד עם חזרת התובע עם הילדים ארצה, עליו להגיש בקשה לחידוש צו עיכוב יציאה כנגד הילדים.

דיון

המעוררת מתנגדת בכתב הערעור לתוצאה של החלטות אלו, קרי: למצב שבו יבוטל צו עיכוב היציאה שהוצא לילדי הזוג, אך בעיקר לצורת הערבות שהורה בית הדין לאב להביא לפני בית הדין ושבעקבותיה ביטל בית הדין באופן זמני ולתקופה מוגבלת את צו עיכוב היציאה שהיה לילדים. לדברי המעוררת היה מקום שבית הדין יעמיד דרישות מחמירות לפני שיבוטל צו עיכוב היציאה.

למעשה המצב המשפטי הנדון הוא על אודות צו עיכוב יציאה שניתן בעבר נגד הילדים והשאלה העומדת היא אם לבטלו זמנית או לא.

כל החלטה בעניין של הוצאת או ביטול של עיכוב יציאה אינה החלטה הגומרת את הדיון שבין הצדדים באופן שלא יינתן עוד פסק דין בעניינם. בפועל עסקינן בהליך שמהותו מתן או ביטול של סעד מסוים. סעד זה בכל מקרה אין הוא בא לגמור את הדיונים המתנהלים בין הצדדים אלא משמש מעין ביטוח לצורך המטרה – לוודא כי מי שהוצא נגדו יבוא לדיונים, לשמירה מפני מצב של עיגון או להבטחה שצד מסוים לא יבריא את הילדים במהלך הדיונים או לאחריהם. בין שיוצא עיכוב יציאה נגד פלוני ובין שלא יוצא אין בו כדי למנוע או לסיים את כל ההליכים והדיונים בין הצדדים. מעשים בכל יום שבתי הדין מוציאים צו עיכוב יציאה כנגד צד מסוים במהלך הדיונים המתקיימים בתביעות המונחות לפני בית הדין.

הווה אומר: כל החלטה בעניין זה של עיכוב יציאה הינה 'החלטת ביניים' למתן סעד. בית הדין במקרה זה סבור שלדעתו הוא ישיג את מטרה זו על ידי הערבות שניתנה וכך יבטיח את חזרת הילדים, ולמעוררת לא נראה כן.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

נמצא שאין לפנינו מה שקרוי בעגה המשפטית 'ערעור בזכות', שהרי אין החלטה בעניין זה כנכנסת תחת כנפי ההגדרה של ערעור בזכות הכתובה בתקנות קלד (1) ר(2) לתקנות הדיון.

נדגיש עוד כי מדובר בהחלטה שהיא מעיקרה החלטה זמנית. שהרי אין מדובר בהחלטה גורפת לבטל את עיכוב היציאה של הילדים, אלא אך בהחלטה להסירו בתנאים מגבילים ובערבות ואך ורק לזמן מתוחם של שלושה שבועות. בית הדין האזורי הדגיש זאת בכותבו כי מייד לאחר חזרתם לארץ כפי הנדרש, יוצא מחדש צו עיכוב יציאה כנגד הילדים כאשר בית הדין האזורי מטיל חובה לדאוג לכך על האב עצמו – ראה החלטת בית הדין האזורי מיום כ"ט בסיוון תשע"ט (2.7.19): "מייד עם חזרת התובע עם הילדים ארצה [...] עליו להגיש בקשה לחידוש צו עיכוב יציאה כנגד הילדים."

במצב זה שבו אין 'ערעור בזכות', לכל היותר יכול אותו כתב שהגישה באת כוח המערערת תחת הכותרת של 'כתב ערעור' להיות מוגש בכותרת של 'בקשת רשות ערעור'. וכך יש לראותו.

מאחר שכאמור ב'בקשת רשות ערעור' עסקינן, הרי שעל בית הדין או על הדיין להכריע ראשית אם הוא מאשר את הבקשה שהערעור בכלל יישמע או אינו מאשר אלא דוחה אותה על הסף בהיות ההחלטה 'החלטת ביניים'. על פי האמור בתקנות הדיון – תקנה קלג(3) – את ההכרעה ייתן דיין בית הדין הגדול 'על פי החומר שנכתב, ללא שמיעת הצדדים'.

ברור שלשם הכרעה 'על פי החומר שבתיק' יש צורך והכרח בחומר שיוגש גם על ידי הצד המשיב, דהיינו נדרשת תגובת המשיב לעניין זה של אישור או דחייה של 'בקשת רשות הערעור'.

הכרעה

בתיק זה אין את המסלול של 'ערעור בזכות' אלא רק את המסלול של הגשת 'בקשת רשות ערעור'. לפיכך, טרם החלטה אם לאשר או לדחות יש לקבל את תגובת הצד המשיב.

החלטה ומתן הוראות

על פי האמור מוחלט:

א. בית הדין קובע כי הכתב שהוגש בתיק זה מעמדו 'בקשת רשות ערעור'. אם תאושר 'בקשת רשות הערעור' לשמיעה כ'ערעור' אזי תיהפך ה'בקשה לרשות ערעור' לכתב ערעור לכל דבר ועניין. אך כאמור נדרשת הכרעה מוקדמת בעניין זה.

ב. המזכירות תעביר את כתב הערעור במעמד של 'בקשת רשות ערעור' לתגובת המבקש. על המבקש להגיש את תגובתו לא יאוחר מעשרים וארבעה יום ממתן החלטה זו, קרי עד ליום י"ט בתמוז תשע"ז (22.7.19).

ג. לאחר המועד הנ"ל – גם בהיעדר תגובה – יחליט בית הדין אם לאשר את בקשת רשות הערעור או לדחותה.

ד. מותר לפרסם החלטה זו בהשמטת פרטים מזהים.

ניתן ביום ה' בתמוז התשע"ט (8.7.2019).

הרב אליהו הישיריק

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה